

הבד הצהוב

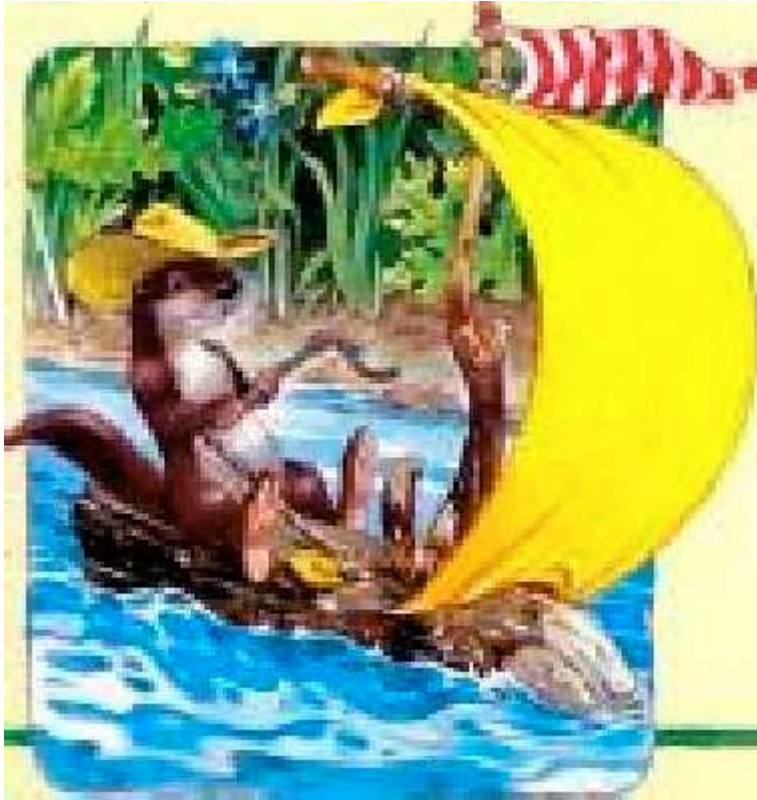
פ. חולינוי
ציורים ט. בולפ

בלילה עברה סערה גדולה
והורידה מהעגלה בד צהוב
גדול, אטום למים. למחרת, זוג
בונים, שהובילו הביתה סל קלוי
מענפי ערבה, מצאו את הבד על
חוף הנהר. הבונים סידרו את
הבד בתוך הסל שלהם, וכך
עשו כאין סירה.

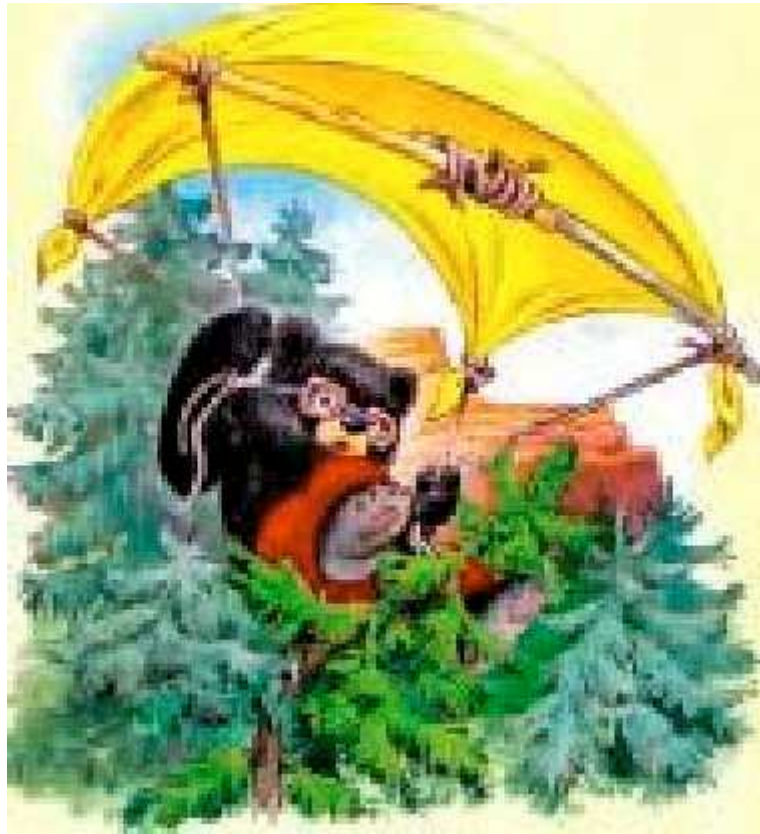
הבונים נהנו מאוד מהשייט על
פני הנהר ושטו עד שהשמחה
שלהם נגמרה במפל מים.

אחרי המפל כלב מים מצא את
הבד. הנהר זרם בתוך גיא, ושם
נשבה רוח חזקה. כלב מים
עשה מפרש מהבד הצהוב, ושט
אתו זמן רב בנהר. אך אחר כך
נמאס לו המשחק והוא חזר,
כהגרלו, לצוד דגים.

ימים אחדים הבד נח תחת אבן
גדולה, אך אחרי זמן הנהר
משך אותו משם והשיט הלאה.
בסוף ראה אותו דוב.

הדוב עשה מהבד מצנח וקפץ
אתו מפסגת תל גבוה.
בהתחלה הכל התנהל יפה.
נעים היה לו לרדת כך באיטיות
וליהנות מהנוף. אך בסוף עשה
הדוב תנועה לא מוצלחת ונתקע
בעץ אורן. לקח לו זמן
להתאושש מהמכה והוא נשבע
שיותר כבר לא יעסוק בצניחה.
הוא בקושי השתחרר מהמצנח
שלו.

מרמוטה מצאה את הבד. היא
ראתה שקשורים אליו עוד
חבלים עשתה ממנו ערסל, שבו
יכלה לישון ולחלום חלומות
מתוקים. אך רוח חזקה הפכה
את הערסל, המרמוטה נפלה
למים וכמעט טבעה.

היא מכרה בסוף את הבד לזוג
קיפודים תאומים. הם עשו
מהבד אוהל שהגן עליהם
מגשם. מלבד זאת האוהל
שימש להם גם כמחסן לשמירת
תפוחים ופטריות שהם אספו
ביער. באותם ימים ירדו גשמים
חזקים והקיפודים אספו ערמה
של פטריות. נכון שעכשיו הבד
הצהוב לא היה כל כך חדש כפי
שהיה כשעף מהעגלה, אך
הקיפודים לא דאגו.

הם חתכו את הפטריות
לחתיכות והניחו אותן לייבוש
בשמש. היה להם כל כך הרבה
פטריות שהחליטו למכור חלק
מהם. הסלים היו קטנים מדי
ולכן עשו שק מהבד הצהוב,
שמו שם את הסחורה ויצאו
לשוק.

כשאמא הארנבת ראתה
פטריות בשוק שאלה:
"מה המחיר?"

"כמה שצריך כדי לקנות פחית
גדולה של דבש" ענו הקיפודים.
אבל לא רק הפטריות, גם הבד
הצהוב מצא חן בעיני הארנבת.
"אתן לכם שתי פחיות דבש אם
תתנו לי את הבד הצהוב!"
"מסכימים!" ענו הקיפודים.

בבית אמא ארנבת מדדה את
בתה הקטנה.
"מהבד הזה אעשה לך מעיל
יפה. אחתוך כך שישאר גם בד
לכובע."

אמא ארנבת הייתה תופרת
מעולה. מהר מאוד כל החברות
של הבת שלה קנאו במעיל
הצהוב היפה והכובע, שאמא
ארנבת תפרה מהבד הצהוב.

